

РЕШЕНИЕ

№ 4598

гр. София, 25.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Влатова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4617** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от
ЗАНН.

[фирма] обжалва Решение № 31 от 12.04.2011 г. на Софийския районен съд,
Наказателно отделение, 101 състав по НАХ дело № 361/2010 г., с което е потвърдено
Наказателно постановление № 205/19.08.2008 г. на председателя на Държавната
комисия по хазарта, налагащо на касатора, на основание чл. 89, ал. 1 от Закона за
хазарта, имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл. 73, ал. 1, т. 6
във връзка с чл. 75 от ЗХ.

Ответникът не взема участие в съдебното производство и не изразява становище по
жалбата.

Прокурорът дава заключение за правилност на обжалваното решение.

Касационната жалба, подадена в срок, е неоснователна.

1. Служебната проверка по чл. 218, ал. 2 от АПК констатира, че обжалваното решение е
валидно, допустимо и съответно на материалния закон. При фактическите
установявания на районния съд, обвързващи и касационната инстанция (чл. 220 от
АПК), за допускане в игрално казино на лице без документи за самоличност правилна е
квалификацията за нарушение на забраната по чл. 73, ал. 1, т. 6 от ЗХ, осъществяващо
административно-наказателния състав по чл. 89, ал. 1 от закона. Едноличният търговец
е субект на отговорността в качеството му на организатор на хазартни игри. Без правно

значение е факта, че лицето, присъствало в обекта без документи за самоличност към момента на проверката, е служител на ЕТ, тъй като спазването на забраната по чл. 73, ал. 1, т. 6 от ЗХ е дължимо и по отношение на служителите на организаторите на хазартни игри – чл. 75 от ЗХ.

2. Неоснователен е касационният довод за допуснато от въззивния съд съществено нарушение на процесуални правила. Фактическите изводи на съда са формирани след събиране и проверка на всички необходими доказателства при спазване на правилата на чл. 107, ал. 2 – 5 от НПК. Обстоятелството, че не е разпитан един от служителите на ДКХ, участвал при проверката на игралната зала, не се е отразило на правилността на съдебния акт. Съдът е положил дължимата грижа, изяснявайки фактите и чрез гласните доказателствени средства, събрани с извършването на разпит на посочените от жалбоподателя свидетели, работили в обекта при констатиране на нарушението, актосъставителят и свидетелят по акта, участвал в проверката и непосредствено възприел обективизираната в АУАН фактическа обстановка. Доказателствата установяват несъмнено основният правно-релевантен факт, относим към преценката за възникването на обективната отговорност на ЕТ. Липсата на документ за самоличност, респ. непредставянето му е потвърдено и от показанията на самото проверявано лице – служителят в обекта Р. М.. АУАН не е подписан от служители на МВР като свидетели, поради което и евентуално тяхно участие в проверката само по себе си не поражда задължение за съда да ги идентифицира и разпита. Съдът събира доказателства и по направените от страните искания (чл. 107, ал. 2 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН), а пределите на служебния почин за разкриване на истината се разпростират до обективно установимите доказателствени източници. От друга страна, преди приключването на съдебното следствие адресатът на НП не е направил искане пред СРС за допускане на други свидетели, обосновано с конкретни факти, чието доказване би се осъществило чрез показанията им, за да бъде преценена и основателността на това касационно оплакване.

3. Споделими са и съображенията на СРС, с които е отречена маловажността на случая по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Основание тя да бъде изключена произтича и от характера на накърнените обществени отношения, обект на защита с предвидения състав на отговорността по чл. 89, ал. 1 от ЗХ.

Изложеното мотивира съда да остави в сила обжалваното решение.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – София-град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 31 от 12.04.2011 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 101 състав по НАХ дело № 361/2010 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

